

що реформування існуючої системи вищого медичного навчання в Україні ставить нові вимоги до майбутніх лікарів та їх викладачів.

В умовах реформування системи вищої освіти України та впровадження нових технологій від викладача медичного університету потрібні мобілізація всіх внутрішніх ресурсів, готовність до інновацій, бажання вдосконалюватися, розширювати межі своєї компетентності, перебудовувати звичну структуру діяльності.

До структури професійної мобільності викладача вищого навчального закладу слід віднести три компоненти: професійно-педагогічний, соціально-психологічний та науково-дослідний, які складаються з умінь, необхідних для професійно мобільного викладача. Отже, сучасний викладач вищого навчального закладу у сфері освіти має бути не тільки професійним педагогом, а й особистістю, що володіє засобами пізнання себе та навколишнього світу й здатна до повноцінної професійного й особистісного самовираження й самореалізації.

На нашу думку, професійна мобільність викладача вищого навчального закладу – це його готовність та здатність до швидкої зміни завдань і видів професійно-педагогічної діяльності, інтеграції змісту суміжних навчальних дисциплін, його відповідного дидактичного опрацювання та майстерного викладу студентам; продуктивного опанування суміжними навчальними курсами, спеціалізаціями в межах спеціальності, галузі науки; опанування новими спеціальностями науково-педагогічних працівників та змінами у своїй та суміжних галузях науки; творчої зміни стилю та змісту своєї діяльності відповідно до нових підходів у галузі своєї професії та суміжних професійних галузях; планування та здійснення саморозвитку, попередження професійних деформацій.

Низка документів, ухвалених українським урядом - Концепція професійної освіти України, Положення про професійну орієнтацію молоді, яка навчається, Національна доктрина розвитку освіти тощо - акцентують необхідність формування професійно мобільного фахівця, конкурентоздатного на ринку праці. Підвищення рівня професійної мобільності має забезпечити нашої державі нормальний розвиток у майбутньому.

УДК: 378.147.015.31.016:378.4.014.25(477):061.1ЄЄ

ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ В РАМКАХ ПРОЕКТУ «TEMPUS» ЯК ЗАСІБ РОЗКРИТТЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ

Шумна Т.Є.

Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: студенти, проблемно-орієнтоване навчання, інтелектуальні здібності.

Проблемно-орієнтоване навчання студентів в рамках програми TEMPUS спрямоване на удосконалення практично-орієнтованої діяльності студентів, від засвоєння теоретичних знань до їх практичного застосування. Необхідність впровадження експериментального навчання в повсякденну педагогічну практику Вищих навчальних закладів медичної освіти, як один із засобів нестандартного підходу до викладання дисципліни, підтверджувалось і отриманими результатами добровільного тестування студентів IV курсу медичного факультету (2010 та 2008 року зарахування), за методикою Кэттела «Культурно-вільний тест на інтелект (CFIT)». Так, у 46,94% студентів IV курсу медичного факультету (28,57% - з бюджетної та 18,37% - з контрактної форми навчання), що вступили до Запорізького державного медичного університету у 2010 році, показник рівня IQ перевищував 110 балів, що свідчило про високий рівень їх інтелектуального розвитку та природну обдарованість. Для порівняння, тільки 21,04% студентів 2008 року зарахування на перший курс навчання (по 10,52% з бюджетної та контрактної форми навчання), набрали високу кількість балів. Це свідчило про те, що з кожним новим навчальним роком постійно збільшувалась кількість обдарованих студентів, що вже на початку навчання мали високий потенціал до успішного старту в оволодінні майбутньої професії. Тому досвід проекту «TEMPUS», як одного із найефективніших засобів розкриття інтелектуальних здібностей, можна запропонувати для впровадження в навчальний процес всіх студентів медичного факультету. Саме іновативний підхід до навчання з можливістю обміну міжнародним досвідом дає найбільш плідні результати в розвитку креативності студентів, що дозволить їм не тільки не розчаруватися у майбутній професії та підвищити свою успішність, а й примножити свої природні здібності і повною мірою реалізуватись у своєму покликанні.

УДК: 004.616.1

ОСОБЕННОСТИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ ИСХОДА ЗАБОЛЕВАНИЯ У ПАЦИЕНТОВ ПЕРЕНЕСШИХ ИНФАРКТ МИОКАРДА

Якубовская С.В., Высоцкая Е.В., Никонов В.В.

Харьковский национальный университет радиоэлектроники

Ключевые слова: инфаркт миокарда, исход заболевания.

За последнее десятилетие медиками зафиксирован существенный рост сердечно-сосудистых заболеваний. Анализ общей смертности населения Украины свидетельствует, что 65% составляет смертность от болезней системы кровообращения. Ведущее место среди них занимает инфаркт миокарда (ИМ) [1].

ИМ – это заболевание сердца, вызванное недостаточностью его кровоснабжения с очагом некроза сердечной мышцы, является переходной формой ишемической болезни сердца (ИБС) [2]. Пациент с ИМ нуждается в экстренном проведении интенсивной терапии и выборе лечебной стратегии. А